08/05/2020

Παναγία η Κασσωπίτρα

/ Ορθόδοξες Προβολές

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Η Παναγία η Κασσωπίτρα εορτάζει στις 8 Μαΐου.

Στην πανεύμορφη και καταπράσινη νήσο της Κέρκυρας, την τόσο ευλογημένη από τον Κύπριο Άγιο, τον απλοικό Επίσκοπο Τριμυθούντος Σπυρίδωνα, με το άφθαρτο σκήνωμα του να την προστατεύει, βρίσκεται και το προσκύνημα της Παναγίας της Κασσωπίτρας. Κάθε χρόνο στις 8 Μαΐου όλοι εδώ πανηγυρίζουν το υπερφυσικό θαύμα της, να βάλει μάτια σε αόμματο νεαρό, στον Στέφανο, που από άδικη κρίση του άρχοντος του τόπου τυφλώθηκε.

Η Εκκλησιά της Παναγίας της Κασσωπίτρας βρίσκεται στο χωριό Κασσιόπη, στις βορειοδυτικές ακτές του νησιού. Το χωριό είναι παραλιακό και έχει διατηρήσει το παλιό ψαράδικο χρώμα του. Χαρακτηρίζεται από βραχώδεις, κυρίως, παραλίες με πεντακάθαρα νερά. Στην ρωμαική εποχή ήταν ένα εύπορο χωριό, καθώς βρισκόταν στην ναυτική πορεία προς την Ιταλία και την υπόλοιπη Μεσόγειο. Σήμερα διατηρεί την γοητεία του, τόσο στο κέντρο του, όσο και στο γραφικό του λιμάνι, τους δύο όρμους που το περιβάλλουν με τις παραλίες χωρισμένες από ένα ακρωτήρι και τα ερείπια ενός βυζαντινού κάστρου.

Το θαύμα της Παναγίας της Κασσωπίτρας «επί τω αδίκως τυφλωθέντι Στεφάνω και παραδόξως ομματωθέντι», όπως γράφει ο συναξαριστής, έγινε μεταξύ των ετών 1534-1537, με πιο πιθανή χρονολογία το 1536. Η σπουδαιότης του θαύματος αυτού έγκειται στο γεγονός της ομματώσεως», δηλαδή της τοποθετήσεως νέων οφθαλμών στον αόμματο Στέφανο. Μόνον ο Κύριός μας ως Δημιουργός και Πλάστης μας από πηλό έφτιαξε οφθαλμούς στον τυφλό του Ευαγγελίου. Άλλο να βάζουν νέους οφθαλμούς σε αομμάτους και άλλο να ανοίγουν οφθαλμούς τυφλών. Η μοναδικότης του θαύματος αυτού της Παναγίας οδηγούσε κατά τον μεσαίωνα πολλούς προσκυνητές των Αγίων Τόπων από την δύση στην Κασσιόπη, για να πάρουν την ευλογία της Κασσωπίτρας μας.

Η ιστορία του θαύματος έχει καταγραφεί από τον Ζακύνθιο λόγιο μοναχό, Παχώμιο Ρουσάνο (1509-1553) και έχει ως εξής:

Στην βενετοκρατούμενη τότε Κέρκυρα ένας τίμιος νεαρός, ο Στέφανος, γύριζε στο χωριό του από την πόλη. Στον δρόμο συνάντησε μια άλλη παρέα παιδιών και μαζί συνέχιζαν την πορεία τους. Κάποια στιγμή διέκριναν από μακριά μερικούς άλλους νεαρούς να κουβαλούν φρεσκοαλεσμένο αλεύρι, που είχαν πάρει από τον μύλο. Οι συνοδοιπόροι του Στεφάνου μπήκαν στον πειρασμό να κλέψουν το αλεύρι παρά την έντονη αντίδρασή του. Εκείνοι χωρίς να ακούν κανένα επιτέθηκαν στα ανυποψίαστα παιδιά, τα έδειραν και τους πήραν τα σακκιά με το αλεύρι. Μαζί με την λεία τους εξαφανίσθηκαν, για να μην γίνουν αντιληπτοί και τους καταζητήσουν. Ο Στέφανος όντας αθώος συνέχισε την πορεία του. Τα κακοποιημένα παιδιά έντρομα διηγήθηκαν στο σπιτι τους τα συμβάντα, οι γονείς ειδοποίησαν τον διοικητή και εκείνος έστειλε αμέσως στρατιώτες να συλλάβουν τους κλέπτες. Αυτοί, όμως, είχαν εξαφανισθεί, οπότε συνέλαβαν σαν ύποπτο τον αθώο Στέφανο. Την απολογία του δεν την πίστεψαν και τον καταδίκασαν σε μεγάλη τιμωρία. Του πρότειναν ή να του κόψουν τα δύο χέρια η να του βγάλουν τα μάτια.

ΜΗ
Η ΚΥΡΙΑ
ΚΑΣΙΩΠΗ

Ο Στέφανος μπροστά σε αυτό το σκληρό δίλημμα, επέλεξε κατά την γνώμη του «το μη χείρον». Προτίμησε να του αφαιρέσουν τα μάτια και να του αφήσουν τα χέρια, έτσι ώστε και τυφλός να μπορεί να κάνει κάποια χειρονακτική εργασία. Αφού εκτελέσθηκε η ποινή, του παρέδωσαν τα μάτια μέσα σε μία μικρή γυάλινη θήκη.

Με πόνο ψυχής η μητέρα του, μη έχοντας άλλη επιλογή, τον οδήγησε στην επαιτεία σε κεντρικά σημεία της πόλεως της Κερκύρας, για να εξασφαλίσουν τα αναγκαία για να ζήσουν. Οι κάτοικοι, όμως, της πόλεως, γνωρίζοντας τα γεγονότα, τον θεωρούσαν κλέφτη, τον απέφευγαν και τον αποδοκίμαζαν. Ακολούθησε επαιτεία στα χωριά. Γυρνώντας από χωριό σε χωριό στις 7 Μαίου οι δύσμοιροι έφθασαν στην Κασσιόπη. Εκεί, κατέφυγαν στον ιστορικό Ναό της Παναγίας της Κασσιοπίας η Κασσωπίτρας, και ζήτησαν, αν ήταν δυνατόν, να τους αφήσουν να διανυκτερεύσουν εκεί, αφού δεν είχαν ούτε στέγη ούτε χρήματα.

Στον Ναό ζούσε ένας μοναχός, που είχε την ευθύνη και την επιστασία του. Μάλιστα, αναφέρεται ότι ο Ναός κάποια χρόνια λειτουργούσε και ως Μοναστήρι. Αυτός συγκατένευσε στο αίτημα της μητέρας βλέποντας και την τραγική κατάσταση του νεαρού παιδιού της.

Η μητέρα του Στεφάνου όλη την ώρα μέσα στον Ναό με δάκρυα ικεσίας παρακαλούσε την Παναγία μας, των αδικουμένων την καταφυγή, των τυφλών την βακτηρία και των ασθενούντων την θεραπεία, να γιατρέψει τον γιό της. Ξάπλωσαν, για να κοιμηθούν με το παιδί να στενάζει από τους πόνους και να αναστενάζει για την συμφορά που το βρήκε, και την μητέρα να κάνει ο,τι μπορεί, για να το ανακουφίσει. Ο κόπος και ο πόνος τους έφερε σιγά-σιγά ύπνο. Ο αόμματος Στέφανος κατά το μεσονύκτιο αισθάνθηκε δύο χέρια να τον αγγίζουν στο πρόσωπο, στα σημεία των ματιών που είχαν μείνει μόνο οι κόγχες χωρίς οφθαλμούς. Αμέσως πετάχθηκε διαπιστώνοντας ότι έβλεπε, ότι είχε πάλι μάτια. Μπροστά του είδε μία γυναίκα να είναι φωτεινή σαν τον ήλιο και τον Ναό πλημμυρισμένο με φως. Η γυναίκα αμέσως χάθηκε, αλλά η φωτοχυσία του Ναού διατηρούνταν, όπως και τα κανδήλια, που άναψαν χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση. Ο Στέφανος, πριν προλάβει να συνειδητοποιήσει το γεγονός, νόμιζε ότι έβλεπε ένα ωραίο όνειρο. Έβαλε τα χέρια του πάνω στα μάτια του και δεν μπορούσε να πιστέψει τι πραγματικά του είχε συμβεί. Ξύπνησε αμέσως την μητέρα του, όντας μεσάνυκτα, αναφέροντας χαρούμενα το γεγονός και περιγράφοντας τον Ναό. Εκείνη, ψυχικά ράκος, νόμισε ότι ο γιός της παραμιλάει από τους πόνους.

– Όχι, μάνα, δεν παραμιλάω,, της είπε. Ήρθε μία ολόλαμπρη γυναίκα, με χάιδεψε και μου έβαλε καινούργια μάτια. Πρέπει να ήταν η Κυρά αυτού του Ναού, η

Παναγία μας!

Όταν συνειδητοποίησε το ευχάριστο γεγονός η μάνα, άρχισε μαζί με τον γιό της να ψάλλουν και να ευχαριστούν τον Θεό και την Παναγία για αυτό το εξαίσιο, το μοναδικό θαύμα της τοποθετήσεως οφθαλμών σε κόγχες κενές.

Με την φασαρία που δημιούργησαν από τις χαρούμενες φωνές τους ξύπνησε και ο μοναχός, ο οποίος άρχισε να τους επιπλήττει. Όμως, όταν κατάλαβε τι είχε συμβεί έπεσε και αυτός στα γόνατα και άρχισε να προσεύχεται μαζί τους. Το επόμενο πρωΐ διαδόθηκε το θαύμα και όλοι οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι και δόξαζαν τον Θεό και την εύσπλαγχνη μητέρα Του, την Παναγία μας. Ο Στέφανος και η μητέρα του οδηγήθηκαν από τις τοπικές αρχές στην πόλη, όπου πιστοποιήθηκε το θαύμα. Ο δήμιος διαβεβαίωσε, ότι είχε εκτελέσει απόλυτα την διαταγή και υπήρχε και τεκμήριο, τα δύο μάτια φυλαγμένα μέσα στο γυάλινο κουτί. Μάλιστα, ενώ τα μάτια του νεαρού ήταν μαύρα, αυτά που του έβαλε η Παναγία μας ήταν γαλανά.

Την εικονογράφηση του θαύματος έχει αποδώσει εξαιρετικά ο μεγάλος Κρητικός αγιογράφος, Θεόδωρος Πουλάκης (1622-1692). Το έτος 1670, αυτός σώθηκε σε τρικυμία από την ίδια την Κασσωπίτρα Θεοτόκο και σε έδειξη ευγνωμοσύνης του ιστόρησε την εικόνα της.

Σήμερα εκτός του προσκυνήματος της Κασσιόπης υπάρχει και ομώνυμη Μονή της Κασσωπίτρας στην πόλη της Κερκύρας, σώζονται επίσης και Εκκλησίες αφιερωμένες στην Υπεραγία Θεοτόκο Κασσωπίτρα στην Άρτα, στην Χειμάρρα Βορείου Ηπείρου και στην Gallipoli της Ιταλίας, όπου στεγάζεται η Χριστιανική Αδελφότης, της Santa Maria dι Cassopo, όπως ονομάζουν στα ιταλικά την Κασσωπίτρα.

Πηγή: pemptousia.gr